

Toruń, dnia 8 kwietnia 2015 r.

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 74 ust. 3 i art. 85 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu

zawiadamia, że:

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez CONINO Cappa Sp. z o.o. w Warszawie od decyzji Wójta Gminy Rogóźno z dnia 18 listopada 2014 r. nr RGG.620.2.2012 w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia

wydana została decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu:

Toruń, dnia 8 kwietnia 2015 r.

SKO – 60-47/14

DECYZJA

Na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1, art. 71 ust. 1 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1, art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235), § 3 ust. 1 pkt 6b i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu w składzie:

1. Marek Żmuda	– przewodniczący
2. Alicja Zaskurska	- członek sprawozdawca
3. Sylwester Gabryszewski	- członek

po rozpoznaniu odwołania Contino Cappa sp. z o.o. w Warszawie, ul. Grójecka 1/3 od decyzji wydanej przez Wójta Gminy Rogóźno z dnia 18 listopada 2014 r. nr RGG.620.2.2012 w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia

orzekło:

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

Uzasadnienie

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Wójt Gminy Rogóźno odmówił inwestorowi - Contino Cappa Sp. z o.o. wydania środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie farmy wiatrowej Rogóźno” na działkach o numerach ewidencyjnych 227/2, 218/3, obręb Rogóźno, składającej się z dwóch elektrowni wiatrowych o mocy znamionowej wytworzonej energii do 3,5 MW każda, wysokości wieży do 150 m i średnicy śmigła do 130 m (wysokość całkowita do 215 m).

W uzasadnieniu decyzji organ opisał dotychczasowy przebieg postępowania i wyjaśnił, że po ponownej analizie zebranego materiału dowodowego oraz przeprowadzoną rozprawę administracyjną z udziałem społeczeństwa w dniu 8 kwietnia 2014 r. doszedł do przekonania, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zabezpieczy środowisko oraz mieszkańców żyjących w najbliższym sąsiedztwie planowego przedsięwzięcia przed ewentualnym negatywnym wpływem ze strony elektrowni wiatrowej, bowiem zarówno ochrona zdrowia jak i prawna ochrona życia człowieka są wartościami chronionymi konstytucyjnie.

Organ podniósł, że wybrany przez inwestora najbardziej optymistyczny wariant, który przewiduje budowę dwóch turbin wiatrowych o mocy do 3,5 MW każda, zakłada odległość od zabudowy mieszkalnej zagrodowej jedynie ok. 500 m. Dalej analizując raport organ stwierdził, że z analizy akustycznej wynika, że nie powinny wystąpić przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu lecz są to zdaniem organu wyłącznie założenia projektowe. Również Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w uzasadnieniu swojego postanowienia uzgadniającego z dnia 11 marca 2014 r. stwierdził w uzasadnieniu, że „

...odległość omawianych generatorów w stosunku do istniejącej zabudowy jest niewielka i wynosi około 500 m. zgodnie z ekspertyzą pt. „Energetyka wiatrowa w kontekście ochrony krajobrazu przyrodniczego i kulturowego w województwie kujawsko-pomorskim”, sporządzoną przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk im. Stanisława Leszczyńskiego -IGiPZ PAN na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego ... można uznać, że strefa znacznej uciążliwości hałasu obejmuje teren w promieniu 500-600 m od wieży siłowni wiatrowych”. Dodatkowo zaś popracowanie Kujawsko-Pomorskiego Biura Planowania Przestrzennego i Regionalnego we Włocławku pn. „Województwo kujawsko-pomorskie. Zasoby i możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii” wskazuje, że przy lokalizacji dużych elektrowni wiatrowych winno uwzględniać się co najmniej 1000 m strefę buforową od budynków mieszkalnych jednorodzinnych, budynków mieszkalnych wielorodzinnych, użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego”.

RDOŚ, stwierdził również, że „w której podkreśla się negatywny wpływ na zdrowie człowieka związku z brakiem norm prawnych dotyczących bezpośrednio odległości ww. oddziaływania uzgadnia się warunki realizacji przedmiotowej inwestycji. Jednakże uznaje się za słuszną lokalizację elektrowni wiatrowych w większej odległości, w stosunku do zabudowy mieszkaniowej niż wskazana w niniejszym wniosku, co pozwoli zachować standardy konstytucyjne określone w art. 5 i art. 8 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Organ powołał się również na liczne protesty okolicznych mieszkańców i podnoszone przez nich rozbieżne opinie naukowców w kwestii negatywnego wpływu elektrowni wiatrowej na zdrowie, przede wszystkim poprzez wytwarzanie przez nią ultradźwięków, występowanie efektów migotania cieni i refleksów światła. Jak podkreślono w polskim prawie brakuje norm i przepisów regulujących ten wpływ, natomiast sam inwestor w raporcie wskazuje, że „nadmierne i długotrwałe narażanie na ultradźwięki i dźwięki o niskiej częstotliwości może negatywnie wpłynąć na

zdrowie ludzi.

Organ powołał się również na publikację Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska pt. „wytyczne w zakresie prognozowania oddziaływań na środowisko farm wiatrowych”, w której podkreśla się negatywny wpływ elektrowni wiatrowych na zdrowie człowieka gdy są one zlokalizowane zbyt blisko miejsc stałego przebywania ludzi.

Wobec braku norm bezpiecznych odległości elektrowni wiatrowych od budynków mieszkalnych organ uznał, że w tej sprawie istnieje prawdopodobieństwo narażenia mieszkańców na szkodliwe oddziaływanie wiatrowych.

Przedsięwzięcie ma być zlokalizowane w odległości 1,3 km od Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Osy i Gardęgi, około 2,1 km od rezerwatu „Rogóźno Zamek” i jak podkreślił organ planowane przedsięwzięcie może realnie zagrażać przelotowi ptaków oraz przemieszczaniu nietoperzy.

W odwołaniu od tej decyzji Contino Kappa Sp. z o.o. wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie w sprawie co do istoty – tj. wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Zarzuty dowołania dotyczą naruszenia:

1. art. 6 k.p.a. poprzez „niedziałanie przez organ na podstawie przepisów prawa”,
2. art. 7, 8, 77 § 1, 80 i 107 § 3 k.p.a. poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, niewypełnienie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, ocenianie na podstawie części materiału dowodowego, nie wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej,
3. art. 33 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez naruszenie zasad udziału społeczeństwa w postępowaniu i błędne zaadresowanie obwieszczenia, niepodanie kompletnych danych na temat przedmiotu decyzji (zakresu planowanego przedsięwzięcia), nie powtórzenie udziału społeczeństwa po uzupełnieniu raportu o oddziaływaniu na środowisko, niezastosowanie wszystkich przewidzianych prawem sposobów podawania informacji do publicznej wiadomości.

W uzasadnieniu odwołująca Spółka wskazała, że organ oparł się na przypuszczeniach a nie na konkretnych przepisach prawa, nie przeprowadził w sposób wyczerpujący postępowania dowodowego, a w szczególności nie uzasadnił należycie zaskarżonej decyzji i podkreśliła uchybienia w sposobie informowania społeczeństwa oraz o zakresie inwestycji.

Rozpoznając wniesione odwołanie Samorządowe Kolegium Odwoławcze ustaliło i zważyło, co następuje:

Materialną podstawę przedmiotowego rozstrzygnięcia stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dalej jako o.o.ś. Zgodnie z art. 71 ust. 2 o.o.ś. uzyskanie takiej decyzji jest wymagane dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko bądź przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga m.in., zgodnie z art. 59 ust. 1 o.o.ś., realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko tj. mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 o.o.ś. (pkt 2). Katalog przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko

oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z delegacją zawartą w art. 60 o.o.ś. określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r., Nr 213, poz. 1397 (dalej jako rozporządzenie)).

Kwestią bezsporną w sprawie jest kwalifikacja przedmiotowej inwestycji, jako przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 6b i 7 rozporządzenia oraz to, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony przez Wójta Gminy Rogóźno postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 r., wydanym po wcześniejszym zasięgnięciu opinii organów współdziałających - RDOŚ i PPIS, które to organy zgodnie stwierdziły, że w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W tym stanie rzeczy wydanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie ze wskazanymi powyżej uwagami, musiało być poprzedzone postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a co za tym idzie opracowaniem raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowisk innych organów co do warunków realizacji przedsięwzięcia, tj. regionalnego dyrektora ochrony środowiska w postaci uzgodnienia i państwowego inspektora sanitarnego w formie opinii.

Przed wydaniem decyzji środowiskowej organ orzekający w sprawie zobligowany był również do zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu. W myśl art. 30 o.o.ś., społeczeństwo ma bowiem zagwarantowany udział w postępowaniu w tych kategoriach spraw, w których ustawa lub inne przepisy szczególne taką możliwość mu przyznają. W art. 79 ust. 1 o.o.ś. ustawodawca przewidział zaś, że społeczeństwo ma zagwarantowany udział w tych postępowaniach dotyczących określenia uwarunkowań środowiskowych, w których przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko. Skoro więc w ramach postępowania dotyczącego przedmiotowej inwestycji przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, to tym samym organ przed wydaniem decyzji środowiskowej, musiał zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w tym postępowaniu. Wskazać należy, że art. 80 ust. 1 o.o.ś. wymaga, aby w sytuacji gdy była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko właściwy organ, wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wziął pod uwagę: 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 o.o.ś.; 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa (którego możliwość udziału w postępowaniu zobowiązany jest zapewnić – art. 79 ust. 1 o.o.ś.); oraz 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. Zgodna z prawem decyzja środowiskowa powinna więc spełniać wszystkie wskazane powyżej wymogi, odpowiadać wszystkim pozostałym przepisom ustawy, a także nie naruszać innych powszechnie obowiązujących źródeł prawa, w tym aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze działania organów które je ustanowiły. Jeżeli plan miejscowy został uchwalony na danym obszarze, właściwy organ, poza wyjątkami określonymi w art. 80 ust. 2 o.o.ś., w myśl tego przepisu wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W myśl art. 80 ust. 1 pkt ustawy stanowi, iż jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Z akt sprawy wynika, że inwestor występując z wnioskiem o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dla przedmiotowego przedsięwzięcia dołączył kartę informacyjną przedsięwzięcia polegającego na budowie do dwóch elektrowni

wiatrowych o mocy do 3,0 MW każda, w której określono, że będzie ono realizowane na działkach nrnr 227/2 oraz 215/3 na terenie gminy Rogoźno na powierzchni około 21 000 m² (w wariancie I) oraz ok. 42 000 m² (w wariancie II). Po uzyskaniu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska i powiatowego inspektora sanitarnego, organ pierwszej instancji w drodze postanowienia nałożył na wnioskodawcę obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia i ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Na dalszym etapie postępowania inwestor złożył raport oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie do dwóch turbin wiatrowych o mocy 3,5 MW każda, na działkach nr nr 227/2 i 218/3, w odległości „nie mniejszej niż 500 m od zabudowań mieszkalnych”.

Organ pierwszej instancji, po uzyskaniu opinii sanitarnej powiatowego inspektora sanitarnego i postanowienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o uzgodnieniu realizacji przedsięwzięcia wraz z określonymi warunkami, wydał decyzję o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia.

Organ pierwszej instancji w postanowieniu z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz powiatowego inspektora sanitarnego, ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który winien złożyć inwestor stosownie do treści art. 69 ust. 2 ustawy.

Określając zakres raportu organ nakazał m.in. uwzględnienie opisu analizowanych wariantów w tym analizę wariantu lokalizacyjnego zwiększającego odległość zamierzenia od najbliższej zabudowy mieszkaniowej, analizę akustyczną przeprowadzoną w rejonie pobliskiej zabudowy chronionej akustycznie, przedstawienie zagospodarowania terenów sąsiednich oraz odległości od najbliższej zabudowy mieszkaniowej z zaznaczeniem na mapie, informacje od właściwego organu odnośnie najbliższych zlokalizowanych turbin wiatrowych, zarówno istniejących jak i planowanych.

Z uwagi na konieczność złożenia raportu, organ pierwszej instancji zawiesił postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Po złożeniu przez inwestora raportu, organ podjął zawieszone postępowanie oraz przedstawił raport do uzgodnienia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska i zasięgnął opinii powiatowego inspektora sanitarnego, zgodnie z regulacją art. 77 ust. 1 ustawy. Organ uzgadniający, czyli regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdziwszy, iż przedłożony raport nie spełnia wymagań, wynikających z postanowienia, określającego zakres raportu, dwukrotnie wzywał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia zawartych w nim informacji. Złożeniu uzupełnień, regionalny dyrektor ochrony środowiska w drodze postanowienia uzgodnił, a powiatowy inspektor sanitarny w formie opinii sanitarnej zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia.

Oceniając stan faktyczny sprawy w kontekście przytoczonych wyżej regulacji do rozpatrywanej sprawy Kolegium Odwoławcze podziela stanowisko organu I instancji, iż pomimo pozytywnego wyniku uzgodnienia wyspecjalizowanego organu w zakresie ochrony środowiska jakim jest RDOŚ, uzgodnienie to budzi jednak wątpliwości. Z treści uzasadnienia postanowienia wynika mianowicie, że sam organ uzgodnieniowy sugeruje zwiększenie odległości usytuowania turbin wiatrowych od zabudowań mieszkalnych. Choć nie podaje odległości bezpiecznej, to posługuje się opracowanymi ekspertyzami „Energetyka wiatrowa w kontekście krajobrazu przyrodniczego i kulturowego w województwie kujawsko-pomorskim” opracowanej przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk, opracowaną na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego, według której bezpieczna odległość buforowa winna wynosić co najmniej 1000 m od zabudowań mieszkalnych. W myśl art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o.o.ś. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na

środowisko powinien zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego (lit. a) oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska (lit. b) wraz z uzasadnieniem ich wyboru. W rozpatrywanej sprawie co prawda wnioskodawca określił trzy warianty, jednak ich opis jest na tyle ogólny i nieprecyzyjny, że trudno wywnioskować, który z wariantów jest wariantem alternatywnym a który najkorzystniejszy dla środowiska (str. 35 raportu). Nie daje też możliwości oceny rzeczywistej alternatywności, brak opisów oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w każdym z tych wariantów w szczególności na oddziaływanie na tereny zagospodarowania poprzez zabudowę mieszkalną. Preferowanym wariantem przez inwestora jest wariant I przewidujący budowę dwóch turbin wiatrowych o mocy do 3,5 MW każda, położonych ok. 500 m od zabudowań mieszkalnych.

Wariant drugi – Ia zakłada budowę do dwóch turbin wiatrowych o mocy do 3,0 MW każda, zaś wariant II – budowę do czterech turbin o mocy do 3,0 MW każda.

Inwestor w wariantcie I założył „przesunięcie turbin na zachód, a tym samym odsunięcie ich od miejscowości zabudowy mieszkalnej”, jednak nie określił dokładnie zwiększenia odległości. W ocenie Kolegium Odwoławczego przesunięcie owo jest na tyle nieistotne, gdyż zarówno w karcie informacyjnej jak i w raporcie inwestor określa odległość od zabudowań mieszkalnych w skali „500 m”.

Taka niewielka odległość jest właśnie przedmiotem sporu i ich obaw z okolicznymi mieszkańcami. Zdaniem organu odwoławczego inwestor w raporcie nie przeanalizował możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem, a tym samym nie wypełnił warunku wynikającego z art. 66 ust. 1 pkt 15 o.o.ś.

Kolegium Odwoławcze stwierdza również, że inwestor nie wypełnił obowiązku nałożonego przez organ I instancji w postanowieniu z dnia 31 sierpnia 2012 r. o konieczności przyjęcia wariantu lokalizacyjnego, zwiększającego odległość przedsięwzięcia od najbliższej zabudowy mieszkalnej.

Proponowane przedsięwzięcie znajduje się zatem w niewielkiej odległości od zabudowań mieszkalnych, a to z kolei jest niezgodnie ze stanowiskiem RDOŚ w B. zalecającym rozważenie zwiększenia tej odległości (odwołującego się w tym zakresie do opracowania K.-P. Biura Planowania Przestrzennego i Regionalnego we W. "Województwo k.-p." Zasoby i możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii" zalecającego istnienie strefy buforowej 1000 m) jak i w/w postanowieniem organu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, organ II instancji nie dopatrywał się istotnych uchybień prawa procesowego i materialnego, mających wpływ na zaskarżone rozstrzygnięcie.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z powodu jej niezgodności z prawem, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu (adres: ul. Targowa 13/15, 87-100 Toruń), w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

1. 2. 3.

Otrzymują:

1. COTINO Kappa sp. z o.o. ul. Grójecka 1/3, 02-019 Warszawa,
2. Strony postępowania na zasadzie przepisu art. 49 k.p.a.,
3. Wójt Gminy Rogoźno,
4. tablica informacyjna SKO, zgodnie z art. 49 kpa,
5. strona internetowa SKO, zgodnie z art. 49 kpa,
6. tablica informacyjna Urzędu Gminy Rogoźno,
7. SKO a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 63, 85-950 Bydgoszcz,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Kosynierów Gdyńskich 31, 86-300 Grudziądz

